

**WYMAGANIA EDUKACYJNE NA POSZCZEGÓLNE OCENY DO PROGRAMU NAUCZANIA „SPOTKANIA Z FILOZOFIĄ” DLA KLAS
PIERWSZYCH LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO I TECHNIKUM /1H-TYGODNIOWO/**

Wymagania na ocenę wyższą obejmują również wymagania na ocenę niższą.

Numer i temat lekcji	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
1. Czym jest filozofia? Definicja i działy filozofii	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia pochodzenie nazwy „filozofia” wymienia dziedziny filozofii 	<ul style="list-style-type: none"> odróżnia pytania filozoficzne od innych rodzajów pytań 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje zagadnienie bezinteresowności poznania filozoficznego 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady formułowanych w historii filozofii dylematów filozoficznych 	<ul style="list-style-type: none"> samodzielnie formułuje pytania filozoficzne proponuje własne wyjaśnienie zagadnienia bezinteresowności poznania bierze udział w dyskusji na temat znaczenia filozofii w życiu człowieka
2. Myślenie filozoficzne, potoczne, naukowe. Rodzaje myślenia	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia terminy: <i>światopogląd, myślenie potoczne, ideologia, myślenie mityczne</i> 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnice między filozofią a religią, sztuką i nauką 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje zjawisko konformizmu poznawczego przycacza argumenty przeciw „czystemu myśleniu” 	<ul style="list-style-type: none"> opisuje powiązania filozofii i innych dziedzin życia człowieka wskazuje na współczesne przykłady obecności myślenia mitycznego 	<ul style="list-style-type: none"> tworzy wypowiedź piętnującą lenistwo intelektualne
3. Czy słowa coś znaczą? Elementy logicznej analizy wypowiedzi	<ul style="list-style-type: none"> opisuje funkcje wypowiedzi wyjaśnia terminy: <i>zdanie w sensie logicznym, sugestia, truizm, wypowiedź mętna</i> 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje przyczyny niejasności wypowiedzi wyjaśnia podział na zdania syntetyczne i analityczne 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady wypowiedzi zawierających sugestie i krytycznie je analizuje 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady – inne niż omówione w podręczniku lub na lekcji – funkcji wypowiedzi przekształca wypowiedzi mętne w zdania w sensie logicznym 	<ul style="list-style-type: none"> podaje własne przykłady zdań analitycznych i syntetycznych (zarówno prawdziwych, jak i fałszywych) tworzy przykłady zadań zawierających paradoksy

4. Co jest czym? Definiowanie	<ul style="list-style-type: none"> • odróżnia definicje sprawozdawcze i projektujące • charakteryzuje budowę definicji klasycznej 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia błędy definicji sprawozdawczych 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje filozoficzną i praktyczną wartość definiowania 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje problemy związane z formułowaniem definicji realnych • podaje własne przykłady poszczególnych typów błędów w definiowaniu 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa i koryguje błędy zawarte w definicjach • świadomie tworzy definicje zawierające błędy i poddaje je dyskusji
5. Jak wyrazić i uzasadnić swoje przekonania? Argumentacja i dyskusja jako narzędzia filozoficzne	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia podane w podręczniku rodzaje argumentacji • podaje cechy dobrej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje warunki akceptowalności omówionych argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje krytyki argumentacji nieracjonalnej i nieuczciwej 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje inne niż omówione w podręczniku lub na lekcji rodzaje argumentacji, zarówno uczciwej, jak i nieuczciwej • podaje przykłady wypowiedzi, które mogą zostać ocenione jako argumenty poprawne lub niepoprawne 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w dyskusji merytorycznej • proponuje zagadnienia do dyskusji
Powtórzenie wiadomości z rozdziału I	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia podstawowe pojęcia związane z myśleniem filozoficznym 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zagadnień z zakresu poszczególnych dziedzin filozofii 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zróżnicowanie źródeł ludzkiej wiedzy 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia relacje między historycznymi i kulturowymi źródłami filozofii • konstruuje własne przykłady poszczególnych typów argumentacji 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje etyczne racje na rzecz racjonalnego argumentowania
6. Czy światem rządzą zasady? <i>Arché</i> i początki filozofii	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia określenie „filozofowie przyrody” 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia koncepcje <i>arché</i> u filozofów jońskich i Pitagorasa 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje społeczny, kulturowy i geograficzny kontekst kształtowania się pierwszych koncepcji filozoficznych • podaje różne rozumienia wyrazów „natura” i „przyroda” 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje argumenty na rzecz własnego rozumienia <i>arché</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • bierze udział w dyskusji na temat zasadności poszukiwania <i>arché</i>

7. Lepsza jest zmienność czy stałość? Heraklit kontra Parmenides	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia koncepcje <i>arché</i> w filozofii Heraklita i Parmenidesa 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na cechy bytu i niebytu w koncepcji Parmenidesa • zestawia koncepcję procesualizmu Whiteheada z koncepcją wariabilizmu Heraklita 	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza metodę redukcji do absurdu i omawia „paradoks strzały” • wskazuje na wątki myśli Heraklita i Parmenidesa w filozofii Empedoklesa 	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza przykłady zastosowania koncepcji wariabilizmu i statyzmu w myśleniu codziennym 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź będącą apologią koncepcji wariabilizmu lub statyzmu • bierze udział w dyskusji na temat przewagi jednego ze źródeł poznania: doświadczenia lub rozumu
8. Świat składa się z atomów. Grecy i początki nauki	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia elementy koncepcji atomizmu u Demokryta 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia różnice w pojmowaniu bytu przez Leucypa i eleatów 	<ul style="list-style-type: none"> • odtwarza losy koncepcji atomistycznej w filozofii i nauce • wskazuje cechy metody empirycznej 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje rozumienie atomu u Demokryta, w nauce nowożytnej i współczesnej 	<ul style="list-style-type: none"> • rozważa kwestię wolności woli w świecie zdeterminowanym przez atomy
9. Czy można poznać świat? Metoda Sokratesa i idealizm Platona	<ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia określenia: <i>wiedza subiektywna</i> i <i>wiedza obiektywna</i> • określa cechy metody majeutycznej 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia platońską krytykę postrzegania zmysłowego • wyjaśnia platońskie rozróżnienie na świat idei i świat rzeczy 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje proces anamnezy jako podstawę platońskiej teorii poznania 	<ul style="list-style-type: none"> • rekonstruuje polityczne przemiany w Atenach w V/IV w. p.n.e. jako tło dla filozofii Platona • wykazuje przekształcenia platońskiej teorii poznania względem filozofii Sokratesa 	<ul style="list-style-type: none"> • przeprowadza rozmowę na dowolny temat za pomocą metody majeutycznej
10. Jak poznawać świat różnorodnych rzeczy? Realizm metafizyczny Arystotelesa	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje koncepcję realizmu metafizycznego 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia arystotelesowską krytykę teorii idei • wskazuje na Arystotelesa jako na myśliciela łączącego wiedzę filozoficzną i naukową 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje dualizm jako koncepcję filozoficzną • wymienia rodzaje przyczyn i określa koncepcję celowości natury 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje różnice między myślą Platona a Arystotelesa w kwestii teorii wiedzy i metafizyki • uzasadnia występowanie różnych dualizmów w systemie Arystotelesa 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje argumenty przeciw koncepcji celowości natury • omawia rodzaje przyczyn na przykładach innych niż omawiane w podręczniku i na lekcji

<p>11. Ile waży wiedza? Filozofia a nauka nowożytna</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje materializm jako pogląd ontologiczny na tle innych koncepcji 	<ul style="list-style-type: none"> • rekonstruuje przemiany pojęcia materii w filozofii i nauce nowożytnej • opisuje założenia i problemy materializmu mechanistycznego i naturalistycznego 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia postulaty empiryzmu i opisuje koncepcję idoli Bacona • wskazuje na różnice między dedukcją a indukcją w dochodzeniu do wiedzy 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia różnice między organiczną a mechaniczną wizją świata i społeczeństwa • omawia baconowskie typy idoli i podaje współczesne egzemplifikacje 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź na temat skutków stosowania metody naukowej w różnych dziedzinach życia • podaje inne niż omówione w podręczniku i na lekcji przykłady rozumowania dedukcyjnego i indukcyjnego
<p>12. Czy filozofia to tylko przypisy do Platona? Idealizm platoński w późniejszych epokach</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje idealizm jako system filozoficzny 	<ul style="list-style-type: none"> • rekonstruuje racjonalistyczne wątki w filozofii Kartezjusza 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia napięcie między wątpieniem a poszukiwaniem pewności w koncepcji Kartezjusza • wyjaśnia stwierdzenie Berkeleya „Istnieć to być postrzeganym” na tle jego poglądów • przedstawia koncepcję rozwoju Ducha Absolutnego u Hegla i jego fazy 	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje syntezy rozwoju idealizmu w filozofii nowożytnej • samodzielnie interpretuje stwierdzenie Berkeleya „Istnieć to być postrzeganym” w odniesieniu do wybranych przemian kultury współczesnej 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź na temat przemian wybranego elementu życia społecznego, które odnoszą się do faz rozwoju Ducha Absolutnego
<p>13. Czy w ogóle możemy coś wiedzieć? Sceptycyzm, czyli o wątpieniu</p>	<ul style="list-style-type: none"> • określa tło powstania filozofii sceptycznej • zestawia poglądy sceptyków oraz Platona i Arystotelesa na naturę poznania 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje „postawę sceptyczną” Pyrrona i Sekstusa Empiryka oraz porównuje ją ze sceptycyzmem Montaigne’a 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia sceptyczną krytykę wnioskowania logicznego 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie podaje przykłady krytycznych sądów na temat możliwości poznania zmysłowego, empirycznego i racjonalnego • wskazuje na związek sceptycznej teorii poznania i etyki 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź porównującą sceptycyzm Kartezjusza i Montaigne’a

Powtórzenie wiadomości z rozdziału II	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje przemiany poglądów w kwestii poszukiwania <i>arché</i> przez filozofów starożytnych • porównuje typy idealizmów 	<ul style="list-style-type: none"> • zestawia idealizm, realizm i sceptycyzm jako koncepcje ontologiczne i teoriopoznawcze 	<ul style="list-style-type: none"> • przeprowadza krytykę poglądów Demokryta z perspektywy filozofii Platona 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie wczesnych filozofów greckich dla rozwoju wielkich systemów filozoficznych Platona i Arystotelesa • wskazuje wątki idealistyczne, realistyczne i sceptyczne obecne we współczesnej kulturze 	<ul style="list-style-type: none"> • przeprowadza krytykę poglądów Platona z perspektywy filozofii Demokryta
14. Wiedza o człowieku. Zwrot etyczny w filozofii starożytnej	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje podział duszy w filozofii platońskiej 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje koncepcje intelektualizmu etycznego Sokratesa i jego przemiany u Platona 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia znaczenie sokratejskich haseł „poznaj samego siebie” oraz „wiem, że nic nie wiem” na tle wiedzy uzyskanej z poprzednich części podręcznika, szczególnie filozofii jońskiej i sceptycyzmu 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje inne niż omówione w podręczniku i na lekcji przykłady absolutyzmu moralnego • formułuje wypowiedź o znaczeniu obrazu śmierci Sokratesa dla filozofii platońskiej 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie tworzy wypowiedź na temat „Dlaczego ludzie czynią zło?”
15. Gdzie znajduje się złoty środek? Szczęśliwe życie według Arystotelesa	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia koncepcję eudajmonizmu • charakteryzuje podział dóbr w etyce Arystotelesa 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje warunki cnotliwego życia w koncepcji Arystotelesa i wymienia rodzaje cnot 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia zasadę „złotego środka” jako podstawę cnot etycznych • podaje przykłady użycia wyrazów „szczęście” i „dobro” zaczerpnięte ze współczesnego życia społecznego 	<ul style="list-style-type: none"> • analizuje różnicę w pojmowaniu dobra przez Platona i Arystotelesa 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego tylko działania dobrowolne są podstawą do formułowania ocen etycznych

<p>16. Przyjemność czy spokój? Filozofia życia według epikurejczyków i stoików</p>	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje etykę hedonistyczną na tle koncepcji filozoficznych Epikura • rozróżnia rodzaje przyjemności w etyce hedonistycznej • wymienia typy działalności według stoików 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia rodzaje lęków – przeszkód na drodze do szczęścia • wskazuje następców etyki epikurejskiej i stoickiej 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia stoicką koncepcję szczęścia i zestawia ją z koncepcją epikurejską • przedstawia warunki apatii jako stanu duchowej równowagi 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje możliwe negatywne konsekwencje stanu apatii w rozumieniu stoików 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź na temat relacji między spokojem a szczęściem • inicjuje dyskusję na temat sensu cierpienia
<p>Powtórzenie wiadomości z rozdziału III</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia główne nurty etyki starożytnej 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia różnice i podobieństwa między etyką Arystotelesa i stoików 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia w wybranych koncepcjach etycznych prowadzące do nieszczęśliwego życia 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje poglądy na udział emocji i rozumu w życiu człowieka w wybranych koncepcjach etycznych • wykazuje i opisuje różnice etyczne między konsekwencjalizmem a deontologizmem oraz ich następstwa 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź na temat ograniczeń absolutyzmu moralnego jako koncepcji etycznej
<p>17. Co to znaczy, że coś ma wartość? Wprowadzenie do aksjologii</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zakres aksjologii jako działu filozofii • wymienia sposoby istnienia wartości 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia ogólną definicję wartości i podział na wartości pozytywne i negatywne oraz wartości deklarowane i realizowane 	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza poglądy Schellera i Ingardena na hierarchię wartości • omawia poglądy na temat celowości wartości 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady hierarchii wartości, które funkcjonują w jego otoczeniu lub w społeczeństwie • przytacza sposoby rozumienia wyrażenia „wartość” z dziedzin wiedzy innych niż filozofia 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź, w której argumentuje za relatywizmem lub absolutyzmem aksjologicznym

<p>18. Co możemy wiedzieć o bogach? Filozofia a religia</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie terminów: <i>dogmat, antropomorfizm, panteizm, ateizm, deizm</i> • omawia krytykę politeizmu w filozofii Platona i Arystotelesa 	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza argumenty za istnieniem Boga według Tomasza z Akwinu • określa związek między filozofią Platona i Arystotelesa a filozofią myślicieli chrześcijańskich (Augustyn Aureliusz i Tomasz z Akwinu) 	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia poglądy na naturę Boga w koncepcjach Kartezjusza, Berkeleyya i Kanta • opisuje relacje między politeizmem, monoteizmem oraz panteizmem 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia różnorodność związków między religią a filozofią • dokonuje próby krytyki argumentów na istnienie Boga przedstawionych przez Tomasza z Akwinu 	<ul style="list-style-type: none"> • bierze udział w dyskusji na temat znaczenia religii w życiu człowieka
<p>19. Czy piękno jest w oku patrzącego? Narodziny estetyki</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie terminów: <i>estetyka, kalokagatia</i> • omawia koncepcję piękna według Platona i Plotyna 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia argumenty na rzecz koncepcji piękna obiektywnego • przedstawia argumenty na rzecz koncepcji piękna subiektywnego 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na teorię estetyczną Kanta jako sposób pogodzenia koncepcji piękna subiektywnego i obiektywnego 	<ul style="list-style-type: none"> • określa rolę myślenia matematycznego w koncepcji piękna obiektywnego • podaje przykłady dzieł artystycznych, które zrywają z Wielką Teorią Piękna i podkreślają rolę indywidualnego geniuszu artysty 	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje i uzasadnia swoje stanowisko w sporze między pięknem obiektywnym a subiektywnym
<p>20. Czy to jest sztuka? Pojęcie sztuki na przestrzeni wieków</p>	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia rozumienie sztuki jako <i>téchnē</i> • wyjaśnia znaczenie terminów: <i>sztuka maniczna, sztuki wyzwolone, sztuki mechaniczne, sztuki piękne, katharsis, mimesis, performance, happening, sztuka abstrakcyjna</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia platońskie zarzuty wobec sztuki • rekonstruuje koncepcję sztuki w filozofii Arystotelesa 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia dylematy filozoficzne związane z umiejscowieniem poezji wśród innych sztuk • podaje argumenty myślicieli nowożytnych na rzecz zaliczenia dzieła artysty w ramy sztuki • podaje argumenty sformułowane w ramach awangardy z pierwszej poł. XX w. kwestionujące sposoby uznawania dzieła artysty za dzieło sztuki 	<ul style="list-style-type: none"> • argumentuje na rzecz wybranej przez siebie koncepcji sztuki • podaje i analizuje inne niż zawarte w podręczniku przykłady dzieł, które mogą reprezentować omówione koncepcje sztuki 	<ul style="list-style-type: none"> • bierze udział w dyskusji na temat dzieł, dzięki którym współczesny człowiek przeżywa <i>katharsis</i>

Powtórzenie wiadomości z rozdziału IV	<ul style="list-style-type: none"> • omawia podstawowe kryteria wartościowania • charakteryzuje relacje między filozofią a religią 	<ul style="list-style-type: none"> • odtwarza spór między subiektywistami a obiektywistami w kwestii piękna 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje koncepcję sztuki według Arystotelesa z ujęciem innych filozofów 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na związek estetyki z innymi dziedzinami życia w koncepcjach wybranych filozofów • dokonuje oceny dzieła sztuki z perspektywy wybranej koncepcji filozoficznej 	<ul style="list-style-type: none"> • argumentuje na rzecz istnienia lub nieistnienia boga
---------------------------------------	--	--	---	--	--

W nauczaniu filozofii nauczyciel oceniający wiedzę i umiejętności uczniów kieruje się zasadą indywidualizmu.

Specyfika kształcenia filozoficznego musi uwzględniać możliwości i zdolności uczniów.

A. Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych z filozofii :

Ocenianie postępów w nauce filozofii będzie dokonywane na bieżąco na podstawie:

- Odpowiedzi ustnej, obejmującej treść trzech ostatnich lekcji, za wyjątkiem lekcji powtórzeniowej. Wówczas nauczyciel określa zakres materiału, którego ma dotyczyć powtórzenie i zobowiązuje uczniów do przygotowania się z tej partii materiału. Szczególną formą odpowiedzi ustnej może być wygłoszenie referatu lub omówienie własnej prezentacji wraz z poprowadzeniem dyskusji w klasie na uzgodniony z uczniem (klasą) wcześniej temat. Każdy z uczniów powinien przynajmniej raz w ciągu semestru zostać oceniony na podstawie odpowiedzi ustnej (zastrzega się odstąpienie od tego wymogu, w sytuacji, gdy klasa jest zaangażowana i aktywna podczas zajęć szkolnych).
- Sprawdzianu. Powinien zostać zapowiedziany przynajmniej z tygodniowym wyprzedzeniem. Dopuszcza się rozmaite formy sprawdzianu, takie jak m. in. test, rozprawka, esej, inna samodzielna praca pisemna lub w wersji elektronicznej. Ta forma oceniania będzie przeprowadzona przynajmniej raz w półroczu. (maksymalnie 3 razy w ciągu półrocza). Uczeń może poprawić każdy sprawdzian jeden raz, przy czym nie może otrzymać oceny gorszej niż za pierwszym razem. Uczeń nieobecny z przyczyn usprawiedliwionych na sprawdzianie ma obowiązek napisania sprawdzianu w terminie wyznaczonym przez nauczyciela. Przy nieobecności nieusprawiedliwionej, nauczyciel może uznać, że uczeń uchyla się od sprawdzianu i postawić mu zaocznie ocenę niedostateczną).
- „Kartkówki”, która nie musi być zapowiedziana i może obejmować zakres materiału trzech ostatnich lekcji.
- Pracy domowej .

- Uczeń może być oceniony za aktywność na lekcjach, pracę na lekcjach, pracę w grupie i parze, stosunek do przedmiotu, za udział oraz osiągnięcia w olimpiadzie filozoficznej, za pozalekcyjne rozwijanie zainteresowań filozoficznych i etycznych, działalność popularyzatorską, za udział w konferencjach (międzyszkolne i szkolne seminaria filozoficzno-etyczne) oraz za bezinteresowną działalność w zakresie wolontariatu.

B. Ocenianie klasyfikacyjne z filozofii:

- a. Przed zakończeniem półrocza nauczyciel wystawia każdemu z uczniów ocenę śródroczną na podstawie zebranych przez uczniów ocen w trakcie bieżącego oceniania. Ocena śródroczna nie musi być średnią arytmetyczną wszystkich ocen – uprzywilejowane są oceny z odpowiedzi ustnej, ze sprawdzianu, eseju opracowanego w domu oraz osiągnięcia w olimpiadzie filozoficznej;
- b. Ocena końcowa (roczna) będzie średnią arytmetyczną ocen półrocznych za wyjątkiem sytuacji, w której uczeń będzie miał osiągnięcia w olimpiadzie filozoficznej;
- c. Uczeń będzie niesklasyfikowany, jeżeli opuścił ponad połowę zajęć z filozofii.

C. Przygotowanie ucznia do zajęć :

1. Uczeń ma obowiązek być przygotowanym do każdych zajęć.
2. Powinien prowadzić zeszyt przedmiotowy i mieć go na każdej lekcji. Pisemne prace domowe, jeżeli nauczyciel nie zdecyduje inaczej, powinny być odrabiane w zeszycie przedmiotowym.
3. Powinien być gotowy do przedstawienia nabytej wiedzy i zdobytych umiejętności w formie pisemnej lub ustnej z zakresu materiału obejmującego trzy ostatnie lekcje.
4. Uczeń może być nieprzygotowany raz w ciągu półrocza. Nieprzygotowanie może polegać na braku gotowości do poddania się sprawdzeniu jego bieżących osiągnięć edukacyjnych, braku odrobionej pracy domowej, braku zeszytu.
5. Fakt nieprzygotowania uczeń może zgłosić nauczycielowi niezwłocznie po wejściu do klasy (tylko na początku lekcji).
6. Zgłoszenie nieprzygotowania do lekcji nie zwalnia od konieczności pisania sprawdzianu, jeżeli ten był zapowiedziany wcześniej.
7. Zabronione jest podczas sprawdzania osiągnięć edukacyjnych korzystanie z podpowiedzi i materiałów niedozwolonych (telefonów, laptopów, smartfonów itp.) Za wykrytą próbę tego rodzaju nieuczciwości jest ocena niedostateczna.